

Evidencë empirike mbi rolin e autonomisë fiskale në rritjen ekonomike rajonale

Eniel NINKA¹

Abstrakt: *Nevoja për të patur një ekonomi më efikase dhe rritje ekonomike më të madhe ka qenë faktori shtytës i valës së fundit të decentralizimit fiskal kudo në botë. Në të vërtetë, burime financiare dhe kompetenca gjithnjë e më të mëdha transferohen drejt niveleve lokale të qeverisjes me qëllim parësor përmirësimit të ecurisë ekonomike, si në nivel lokal ashtu dhe në nivel kombëtar. Ky artikull ofron një pasqyrë të literaturës që ka studiuar përfitimet ekonomike të decentralizimit fiskal. Rezulton që evidenca empirike mbi marrëdhënien autonomi fiskale–rritje ekonomike ka patur shpesh rezultat të kundërta. Në fakt, debati mes ekonomistëve nëse decentralizimi fiskal është i mirë apo i keq për rritjen ekonomike është larg nga të konideruarit i mbyllur. Në këtë artikull përdoren tregues të ndryshëm të decentralizimit fiskal, atij politik dhe atij administrativ dhe matet ndikimi i tyre vetjak dhe ndikimi që rezulton si rrjedhojë e ndërveprimit të tyre në rritjen ekonomike rajonale. Duke përdorur një mostër të rajoneve të 11 vendeve të Organizatës për Zhvillim dhe Bashkëpunim Ekonomik (OECD) rezulton që delegimi i përgjegjësisë së politikbërjes dhe dekoncentrimi i kompetencave administrative mund të jenë të dëmshme për punësimin rajonale dhe rritjen ekonomike. Megjithatë, nëse konsiderojmë vetëm vendet federale impakti në rritjen ekonomike është pozitiv dhe statistikisht i rëndësishëm.*

Fjalë kyçe: *decentralizim fiskal, decentralizim politik, decentralizim administrativ, rritje ekonomike rajonale, Organizata për Bashkëpunimin dhe Zhvillimin Ekonomik.*

Abstract: *The pursuit of a greater economic efficiency and growth has been the driving factor of the recent wave of fiscal decentralization. Indeed, greater resources and powers are being transferred to subnational levels of government with the precise aim of improving the economic performance, both at the local and the national level. This paper offers an overview*

¹ Pedagog pranë Universitetit Europian të Tiranës: eniel.ninka@uet.edu.al

of the literature that has looked into the economic returns of fiscal decentralization. It comes out that the empirical evidence on the fiscal autonomy–economic growth relationship has often resulted in divergent results. In fact, the debate among economists whether the fiscal decentralization is good or bad for the economic growth is far from being settled. In this paper we use different indicators of fiscal, political and administrative decentralization and measure their autonomous impact and the impact that derives from their interaction on the regional economic growth. Using a sample of OECD regions we find that the delegation of policy responsibility and deconcentration of administrative competences may be harmful for regional economic growth. However, if we consider only federal countries, the impact on economic growth appears to be positive and significant.

Key words: *fiscal decentralization, political decentralization, administrative decentralization, regional economic growth, Organization for Economic Cooperation and Development.*

1. Hyrje

Decentralizimi fiskal është parë shpesh si një nga mënyrat për të patur rritje ekonomike më të lartë. Në shumë vende të botës nivelet e qeverisjes vendore kanë përfituar nga një rritje e vazhdueshme e transferimit të fondeve dhe pushtetit nga qeveria qendrore me arsyetimin që kjo do të rrisë performancën ekonomike si në nivel lokal ashtu edhe në atë kombëtar. Megjithatë, ekonomistët që janë përpjekur të masin ‘dividendin ekonomik’ (Morgan, 2002) të decentralizimit fiskal kanë arritur në rezultate shumë të ndryshme. Në fakt, marrëdhënia midis decentralizimit fiskal dhe rritjes ekonomike shkon nga pozitive dhe statistikisht e rëndësishme (Iimi, 2005, Filippetti dhe Saçhi, 2013) në një marrëdhënie në formën e një U-je të përmbysur (Thiessen, 2003), ose në një marrëdhënie neutrale ose lehtësisht negative (Davoodi dhe Zou, 1998; Woller dhe Phillips, 1998; Rodriguez-Pose dhe Bwire, 2004; Thornton, 2007; Baskaran dhe Feld, 2009) deri në një marrëdhënie të fortë negative (Rodriguez-Pose dhe Ezcurra, 2011).

Këto rezultate janë rrjedhojë e gamës së gjerë të kampioneve të përdorura, periudhave të studimit dhe metodologjisë së aplikuar. Shpesh literatura ekonomike mbi këtë temë është fokusuar mbi vende të veçanta si Kina, SHBA, etj., por, gjithmonë e më shumë, hulumtimet empirike po marrin në shqyrtim panele relativisht të mëdhenj vendesh të zhvilluara për sa i përket numrit të vendeve dhe viteve nën studim (shih Tabelën 1). Megjithatë, në testimin e marrëdhënies midis decentralizimit dhe rritjes ekonomike, kjo literaturë, me pak përjashtime, është fokusuar kryesisht në një lloj të decentralizimit, atë fiskal, duke mos marrë parasysh faktin që lloje të tjera të decentralizimit, si ai politik dhe administrativ, mund të luajnë një rol të rëndësishëm në ofrimin e të mirave dhe shërbimeve publike, dhe së fundmi, në rritjen ekonomike. Në fakt, disa nga kontributet më të fundit mbi këtë temë (Rodriguez-Pose dhe Ezcurra, 2011; Filippetti dhe Sacchi, 2013) kanë theksuar rolin e ndërveprimit të llojeve të ndryshme të decentralizimit mbi efektivitetin e shpenzimeve në nivel lokal.

Për më tepër, në dijeninë tonë, asnjë studim nuk ka marrë në shqyrtim efektet e decentralizimit në rritjen ekonomike lokale. Risia e këtij artikulli qëndron në faktin që merr në konsideratë karakteristikat rajonale, të cilat humbasin pasi agregohen në nivel vendi, dhe studion se si ato influencojnë rritjen ekonomike rajonale.

Ky artikull ka një objektivi të dyfishtë. Së pari, të ofrojë një panoramë të kontributeve kryesore mbi marrëdhënien midis decentralizimit fiskal dhe rritjes ekonomike. Së dyti, të

ofrojë një kontribut të ri në këtë debat duke studiuar marrëdhënien midis decentralizimit dhe rritjes ekonomike në nivel rajonal. Qëllimi i këtij artikulli është të shohë nëse ndryshimet në nivelin e decentralizimit të 185 rajoneve prej 11 vendeve të Organizatës për Bashkëpunim dhe Zhvillim Ekonomik (OECD) në periudhën 1996-2005 kanë patur një efekt pozitiv ose negativ në rritjen ekonomike rajonale. Artikulli do të marrë në hetim jo vetëm efektet e decentralizimit fiskal, por edhe impaktin e decentralizimit administrativ dhe atij politik. Për këtë qëllim, do të përdoret një set treguesish të cilët matin aspektet e decentralizimit përgjatë këtyre tre dimensioneve. Gjithashtu, do të hetohet nëse të qenurit shtet federal ose unitar influencon efektin ekonomik të decentralizimit.

Artikulli është i strukturuar si vijon. Në seksionin 2 paraqitet një pasqyrë e literaturës mbi lidhjen midis decentralizimit dhe rritjes ekonomike. Seksioni 3 ofron një analizë të të dhënave dhe gjetjet kryesore. Disa konsiderata konkluzive jepen në seksionin 4.

2. Një pasqyrë e teorike mbi decentralizimin fiskal dhe rritjen ekonomike

Një pjesë e mirë e literaturës teorike mbi decentralizimin fiskal ka vënë në dukje efektet potencialisht pozitive të decentralizimit fiskal. Një autonomi financiare më e madhe ose më shumë transferime fondesh drejt niveleve vendore të qeverisjes do sjellin më shumë efikasitet si në shpërndarjen dhe përdorimin e fondeve ashtu dhe në prodhim dhe, së fundmi, rritje ekonomike (Tiebout, 1956; Oates, 1972). Premisat për një marrëdhënie pozitive midis decentralizimit fiskal dhe rritjes ekonomike janë disa. Ato nisen, së pari, nga fakti që decentralizimi fiskal si proces, nënkupton një mobilizim të burimeve financiare. Rrjedhimisht, qeveritë vendore vetëm për faktin që kanë më shumë autonomi, do të shtyhen të mobilizojnë burimet (resurset) e tyre financiare në vend që të presin zgjidhje të problemeve ose ofrimin e të mirave publike lokale nga qeveria qendrore. Në këtë mënyrë shfrytëzojnë ato potenciale lokale që përndryshe do të mbeteshin të pashfrytëzuara.

Një nga rrugët nëpërmjet të cilave decentralizimi fiskal çon drejt rritjes së efikasitetit ekonomik është e ashtuquajtura 'teoremë e decentralizimit fiskal'. Sipas kësaj teoreme, qeveria vendore njihet më mirë nevojat dhe preferencat e qytetarëve të saj duke qenë më afër tyre. Si rrjedhojë, ajo arrin të ofrojë ato shërbime që ata kërkojnë (Tiebout, 1956). Sa më i madh dhe heterogjen të jetë vendi, aq më të mëdha janë avantazhet ekonomike të lidhura me teoremën e decentralizimit fiskal (Oates, 1993).

Një arsye tjetër që do të sillte një rritje të efikasitetit ekonomik është dhe konkurrenca midis qeverive vendore. Frika që ndërmarrjet dhe qytetarët mund të zhvendosen në një lokalitet tjetër bën që të rritet cilësia e politikave, e shërbimeve dhe të mirave publike që ofrohen nga qeverisjet vendore (Tiebout, 1956; Donohue, 1997). Si rrjedhojë, konkurrenca më e lartë do bënte që të uleshin inefikasitetat, praktikatat korruptive dhe përfitimet (Breton, 1996) dhe të rritej inovacioni në politikatat publike (Donohue, 1997). Për më tepër, shpesh decentralizimi fiskal shihet si mjet për të promovuar tregje më eficiente (McKinnon, 1997; Marks dhe Hooghe, 2004).

Decentralizimi e sjell procesin e prodhimit të të mirave dhe shërbimeve publike më afër qytetarit duke ulur në këtë mënyrë kostot. Burokracia në qendër shpesh nuk është e aftë t'i ofrojë këto shërbime dhe të mira publike në një mënyrë më eficiente sesa qeveria lokale, e cila për më tepër, i njihet më mirë nevojat specifike të qytetarëve të saj. Më afër qytetarëve do të thotë dhe më shumë pjesëmarrje të qytetarëve në vendimmarrje, si dhe më shumë transparencë dhe llogaridhënie në vendimmarrjen politike të qeverive vendore (Putnam, 1993).

Megjithëse nga pikëpamja teorike literatura është ndalur mbi aspektet pozitive, shumë autorë kanë theksuar rreziqet e mundshme të decentralizimit fiskal për rritjen ekonomike. Së pari, janë hedhur dyshime në vlefshmërinë e teoremës së decentralizimit fiskal duke argumentuar që qeveria nuk ka pse të njohë nevojat e veçanta të secilës komunë. Në fakt, detyra e saj kryesore është të ofrojë shërbime bazë universale si ushqimi, arsimimi, shëndetësia, siguria e jetës dhe e pronës, infrastruktura bazë, të cilat janë të njëjta për të gjithë dhe mëse të njohura (Prud'homme, 1995). Por, edhe nëse nevojat e komunave të jenë të ndryshme, kapacitetet e kufizuara të qeverive lokale mund t'i pengojnë ato të shfrytëzojnë potencialin e autonomisë fiskale (Rodriguez-Pose dhe Gill, 2005).

Për më tepër, krahinat më të varfra mund të gjenden në një disavantazh të mëtejshëm për sa i përket kapacitetit për të ofruar shërbime cilësore. Qeverisja vendore në këto lokalitete vuan shpesh nga mungesa e njohurive, kapaciteteve dhe burimeve njerëzore për të ofruar shërbimet bazë e jo më politika dhe shërbime të përshtatura për komunitetet lokale (Rodriguez-Pose dhe Gill, 2004; Sapir et al., 2004). Si pasojë e rrogave më të larta dhe mundësive për karrierë që qeveria qendrore ofron, ajo tërheq njerëzit më të përgatitur në administratën publike dhe arrin në këtë mënyrë të ofrojë shërbime më eficiente se qeveritë vendore (Prud'homme, 1995). Gjithashtu, krahinat ose komunat më dinamike mund të tërheqin më shumë burime financiare nga mbledhja e taksave lokale dhe transferime nga fondet e qeverisë qendrore si pasojë e aftësisë më të madhe negociuese me të (Rodriguez-Pose dhe Gill, 2004). Kapacitetet e varfra institucionale lokale mund të ulin edhe më tej aftësinë për të adoptuar dhe asimiluar përvojat më të mira të qeverisjes dhe politikëbërjes (Odero, 2004). Qeveritë vendore mund të bëhen pre e korrupsionit, e nepotizmit dhe kapjes nga interesa specifike.

Për arsyet e lartpërmendura ideja që qeveritë lokale të mund të ofrojnë shërbime të përshtatura për nevojat specifike të komuniteteve lokale mund të mbetet e tillë si pasojë e mungesës së burimeve financiare dhe njerëzore, mundësive dhe aftësive për ta bërë një gjë të tillë. Literatura teorike nuk ka arritur në dhënien e një përgjigjeje përfundimtare nëse efektet e decentralizimit mbi rritjen ekonomike janë negative ose pozitive. Por, siç u diskutua më sipër (Tabela 1), edhe literatura empirike ka arritur në rezultate që përfshijnë çdo rast të mundshëm. Arsyet për këtë janë të shumta, duke filluar nga mungesa e një treguesi të mirëfilltë që mat decentralizimin dhe përdorimi i metodave dhe qasjeve të ndryshme ndaj problemit. Për më tepër, është e pamundur të kesh kundërprovën, për të parë se si do të kishte qenë trajektorja e zhvillimit të një krahine në mungesë të decentralizimit (Rodriguez-Pose dhe Ezcurra, 2011).

Tabela 1: Lidhja midis decentralizimit dhe rritjes ekonomike

Autori (viti)	Kampioni	Periodha	Gjetjet
Akai & Sakata (2002)	SHBA	1988-1996	Pozitive dhe e rëndësishme.
Baskaran & Feld (2009)	23 vende OECD	1975-2001	Negative, por jo e fortë.
Davoodi & Zou (1998)	46 vende	1970-1989	Vendet në zhvillim: negative, por jo e rëndësishme; Vendet OECD: asnjë lidhje.
Filippetti & Saçhi (2013)	20 vende OECD	1973-2007	Pozitive dhe e rëndësishme nëse tre aspektet ndërveprojnë.

Gemmell et al (2013)	23 vende OECD	1972-2005	decentralizimi i shpenzimeve ka efekt negativ, decentralizimi i të ardhurave pozitiv
limi (2005)	51 vende	1997-2001	Pozitive dhe e rëndësishme.
Lin & Liu (2000)	Kina	1970-1993	Pozitive dhe e rëndësishme.
Rodriguez-Pose & Bwire (2004)	Gjermania, India, Italia, Meksika, Spanja, SHBA	disa periudha deri në 2001	Përgjithësisht jo e rëndësishme, përveç Meksikës, SHBA-ve dhe pjesërisht Indisë, ku ajo bëhet negative.
Rodriguez-Pose & Ezcurra (2011)	21 vende OECD	1990-2005	Negative dhe e rëndësishme.
Stansel (2005)	zonat metropolitane të SHBA	1960-1990	Pozitive dhe e rëndësishme.
Thiessen (2003)	26 vende	1973-1998	Marrëdhënie si U e përbysur.
Thornton (2007)	19 vende OECD	1980-2000	Jo statistikisht e rëndësishme.
Woller & Phillips (1998)	23 vende pak të zhvilluara	1974-1991	Asnjë lidhje.
Zhang & Zou (1998)	Kina	1980-1992	Negative dhe e rëndësishme.
Zhang & Zou (2001)	Kina	1987-1993	Negative dhe e rëndësishme.

Burimi: Marrë dhe përditësuar nga Rodriguez-Pose & Ezcurra (2011, f. 624)

3. Të dhënat, analiza dhe disa gjetje paraprake

Qëllimi i këtij seksioni është të testojë në mënyrë empirike marrëdhënien midis decentralizimit dhe rritjes ekonomike rajonale të 185 rajoneve (NUTS II) të 11 vendeve të OECD-së në periudhën 1996–2005. Për këtë ne vlerësojmë modelin e mëposhtëm ekonometrik:

$$g_{i,t} = \varphi g_{i,t-1} + \varphi_1 \sum \omega_{ij,t} g_{j,t} + \alpha_1 FD_{i,t} + \alpha_2 AD_{i,t} + \alpha_3 PD_{i,t} + \theta FED_{i,t} + \beta X'_{i,t} + f_i + \tau_t + \varepsilon_{i,t}$$

ku është rritja e PBB-së për frymë e rajonit i në kohën t ; janë masa të decentralizimit fiskal, administrativ dhe politik; tregon nëse rajoni i përket një shteti federal ose jo; është një vektor ndryshoresh që kontrollojnë për faktorë të tjerë që influencojnë rritjen ekonomike rajonale; është

matrica e distancave, çdo element i së cilës merr vlerën 1 nëse krahinat i dhe j ndajnë një kufi të përbashkët dhe zero në të kundërtën. Ne përdorim një sërë treguesish nga Hooghe et al. (2008) të cilët masin decentralizimin jo vetëm përgjatë dimensionit fiskal, por edhe atij administrativ dhe politik. Në veçanti ne përdorim këta tregues: *Assembly* - një masë e pavarësisë së pushtetit legjislativ; *Executive* - një masë e pavarësisë së pushtetit ekzekutiv; *Representation* - shuma e Assembly dhe Executive; *Fiscal Autonomy* - një masë e taksimit të pavarur; *Policy scope* - mat gamën e politikave autonome; *Institutional depth* - mat gradën e autonomisë (nëse mund të vihet ose jo veto nga qeveria qendrore). Vektori X përmban një sërë ndryshorësh kontrolli të njohura në literaturë si përcaktuese potenciale të rritjes ekonomike. Krahas nivelit të PPB-së në vitin bazë përdorim rritjen e PBB-së së rajoneve fqinje, rritjen e popullsisë, sipërfaqen e rajonit, nivelin e arsimit (si % forcave të punës me arsim të mesëm ose të lartë), nivelin i infrastrukturës (matur nga dendësia e autostradave), nivelin e inovacionit (matur nga numri i patentave për 1 milion banorë), nivelin e zhvillimit (matur nga numri i automjeteve për 1 mijë banorë).

Të dhënat paraqiten në formën e një paneli dinamik që vlerësohet me anë të Metodës së Përgjithësuar të Momenteve - Sistemi me Dy Hapa (Two Step System GMM). Fillimisht vlerësohet modeli i thjeshtë, pa ndërveprime midis ndryshoreve dhe pa konsideruar aspektin hapësinor dhe vazhdohet hap pas hapi (step-wise) me modelin ku ndërveprojnë mes tyre dhe me. Rezultatet paraprake të analizës ekonometrike tregojnë që ndryshoret 'Institutional Depth' dhe 'Policy Scope' kanë impakt negativ dhe statistikiisht të rëndësishëm në rritjen ekonomike rajonale si në modelin dinamik të thjeshtë ashtu dhe në modelin hapësinor. Por, në momentin kur ne marrim në shqyrtim jo vetëm efektet individuale të tre dimensioneve të decentralizimit, por edhe ndërveprimin e 'Policy Scope', 'Fiscal Autonomy', 'Representation' me ndryshoren 'Federal' koeficientët janë pozitivë dhe statistikiisht të rëndësishëm, rezultat që na bën të mendojmë që në shtetet federale impakti i decentralizimit është pozitiv në krahasim me shtetet unitare.

4. Në vend të konkluzioneve

Roli i decentralizimit fiskal në rritjen ekonomike të një vendi është studiuar si nga ana teorike ashtu dhe ajo empirike. Literatura teorike ka vënë në dukje se si decentralizimi fiskal mund të luajë një rol pozitiv ose negativ, në varësi të një numri faktorësh që kanë të bëjnë kryesisht me kontekstin ku aplikohet. Kontributet empirike, po ashtu, kanë arritur shpesh në konkluzione diametralisht të kundërta, kjo në varësi të kampionit në studim, periudhës kohore dhe metodës së përdorur. Ky artikull është një kontribut modest në vazhden e studimeve empirike. Rezultatet paraprake tregojnë rëndësinë e studimit të ndërveprimit midis tre dimensioneve të decentralizimit fiskal, administrativ dhe politik.

Bibliografia

- Akai, N., Sakata, M. (2002) Fiscal decentralization contributes to economic growth: evidence from state-level cross-section data for the United States. *Journal of Urban Economics*, 52: 93-108.
- Baskaran, T., Feld, L.P. (2009) Fiscal decentralization and economic growth in OECD countries: is there a relationship? CESIFO Working Paper No 2721.
- Davoodi, H., Zou, H. (1998) Fiscal decentralization and economic growth: a cross country study. *Journal of Urban Economics*, 43: 244-257.
- Dillinger, W. (1994) Decentralization and its implications for urban service delivery. Urban Management Program Discussion Paper 16, World Bank.

- Donohue, J.D. (1997) *Disunited States*. New York: Harper Collins Publishers.
- Ezcurra, R., Pascual, P. (2008) The link between fiscal decentralization and regional disparities: Evidence from several European Union countries. *Environment and Planning A*, 40: 1185–1201.
- Filippetti, A., Sacchi, A. (2013) Varieties of decentralization, institutional complementarities, and economic growth: evidence in OECD countries. Paper presented at 54th Conferenza SIE, 24–26 ottobre 2013, Università di Bologna
- Gemmell, N., Kneller, R., Sanz, I., 2013. Fiscal decentralization and economic growth: spending versus revenue decentralization. *Economic Inquiry* 51, 1915–1931.
- Hooghe, L., Marks, G., Schakel, A.H. (2008) Regional authority in 42 democracies, 1950–2006: a measure and five hypotheses. *Regional and Federal Studies*, 18: 111–302.
- Imi, A. (2005) Decentralization and economic growth revisited: an empirical note. *Journal of Urban Economics*, 57: 449–461.
- Lin, J.Y., Liu, Z. (2000) Fiscal decentralization and economic growth in China. *Economic Development and Cultural Change*, 49: 1–21.
- Marks, G., Hooghe, L. (2004) Contrasting visions of multi-level governance. In I. Bache, M. Flinders (eds) *Multi-level Governance*, pp. 15–30. Oxford: Oxford University Press.
- Oates, W. (1972) *Fiscal Federalism*. New York: Harcourt Brace Jovanovich.
- Oates, W. (1985) Searching for Leviathan: an empirical analysis. *American Economic Review*, 75: 748–757.
- Oates, W. (1993) Fiscal decentralization and economic development. *National Tax Journal*, XLVI: 237–243.
- Prud'homme, R. (1995) The dangers of decentralization. *World Bank Research Observer*, 10: 201–220.
- Rodríguez-Pose, A., Bwire, A. (2004) The economic (in)efficiency of devolution. *Environment and Planning A*, 36: 1907–1928.
- Rodríguez-Pose, A., Ezcurra, R. (2010) Does decentralization matter for regional disparities? A cross-country analysis. *Journal of Economic Geography*, E-pub: 22 September 2009, doi:10.1093/jeg/lbp049.
- Rodríguez-Pose, A., Ezcurra, R. (2011) Is fiscal decentralization harmful for economic growth? Evidence from the OECD countries. *Journal of Economic Geography*, 11: 619–643 doi:10.1093/jeg/lbq025
- Rodríguez-Pose, A., Gill, N. (2003) The global trend towards devolution and its implications. *Environment and Planning C: Government and Policy*, 21: 333–351.
- Rodríguez-Pose, A., Gill, N. (2004) Is there a global link between regional disparities and devolution? *Environment and Planning A*, 36: 2097–2117.
- Rodríguez-Pose, A., Gill, N. (2005) On the 'economic dividend' of devolution. *Regional Studies*, 39: 405–420.
- Sapir, A. et al. (2004) *An Agenda for a Growing Europe: The Sapir Report*. Oxford: Oxford University Press.
- Stansel, D. (2005) Local decentralization and local economic growth: a cross-sectional examination of US metropolitan areas. *Journal of Urban Economics*, 57: 55–72.
- Tiebout, C.M. (1956) A pure theory of local expenditures. *The Journal of Political Economy*, 64: 416–424.
- Thießen, U. (2003) Fiscal decentralisation and economic growth in high-income OECD countries. *Fiscal Studies*, 24: 237–274.
- Thornton, J. (2007) Fiscal decentralization and economic growth reconsidered. *Journal of Urban Economics*, 61: 64–70.
- Woller, G.M., Phillips, K. (1998) Fiscal decentralization and IDC economic growth: an empirical investigation. *Journal of Development Studies*, 34: 139–148.
- Zhang, T., Zou, H. (1998) Fiscal decentralization, public spending and economic growth in China. *Journal of Public Economics*, 67: 221–240.
- Zhang, T., Zou, H. (2001) The growth impact of intersectoral and intergovernmental allocation of public expenditure: with applications to China and India. *China Economic Review*, 2: 58–81.